

порои тръгнали,
а нашитѣ баби
вирь вода станали,
ала жени слаби
сѣ тѣй приказвали
тия сладки думи
срѣдѣ широки друми . . .
Баба Еленица
отъ златна Златица,
стара баба Рада
отъ Клисура града
и стрина ви Дивда
отъ Голѣма Кривда . . .

Като всѣко чудо
есеньта прѣмина,
зимата настѣпи,
врѣмето изстина.
На едри парцали
снѣгъ почна да вали,
да стели, да трупя

и нашитѣ баби
тихичко затрупа,

безъ да се усѣтятъ
и нѣщо да сторятъ,
унесени сладко
далечъ въ разговорѣтъ . . .
Баба Еленица
отъ златна Златица,
стара баба Рада
отъ Клисура града
и стрина ви Дивда
отъ Голѣма Кривда . . .

Напролѣтъ, когато
слънце пекне пакъ
и разтопи тихо
тозъ снѣженъ калпакъ,
бабитѣ що топли
срѣдѣ широки друми, —
може да ги видимъ
унесени пакъ
въ дълги разговори
и въвъ сладки думи . . .
Баба Еленица
отъ златна Златица,
стара баба Рада
отъ Клисура града
и стрина ви Дивда
отъ Голѣма Кривда! . . .

